

[Mä en meinannu jaksaa](#)

Ala-aste meni hyvin. Olin tavallinen iloinen tyttö. Kaikki alko kun siirryin yläasteelle. Seiskaluokan alku meni hyvin. Sain uusia kavereita ja eräästä pojasta tuli mun ja mun toisen kaverin paras kaveri. Hengailtiin aina kolmestaan ja meillä oli kivaa. Sit jossakin vaiheessa se poika katkasee mun välit ja rupes haukkua mua. Kerto mulle miten kukaan ei halua olla mun kaveri ja että se katuu sitä että tutustu mun. Se käänsi mun 4 hyvää kaveria mua vastaan ja ne ei puhunu mulle moneen viikkoon.

Sillon mun mieliala alkoi laskemaan ja rupesin viiltelemään. Saatoin itkeä huoneessani monta tuntia ja repiä veitsellä ihoani rikki. Minulla oli usein päänsärkyjä joiden takia menin lääkäriin. Äitini oli siellä mukana ja näki siellä käteni. En ole ikinä suostunut kertomaan viiltelyni syytä. Pikku hiljaa kun vanha paras ystäväni näki käteni hän levitti tiedon ja menetin yhä enemmän ystäviä. Jouduin myös opettajien "puhutteluun" viiltelystä. Lopulta alkoi kiusaus jota yllätyksellistä johti vanha paras kaverini. Kun seurustelin ensimmäisen kerran ja kun kyseisestä henkilöstä erosin niin hänkin alkoi haukkumaan minua ja kertomaan yksityiskohtia asiani eteenpäin. Harkitsin todella monia kertoja itsemurhaa. Kirjoitin itsemurhakirjeitä joissa kerroin miksi niin tekisin ja että rakastin perhettäni ja niitä harvoja ihmisiä jotka yrittivät auttaa mua. Emmä ikinä sitä uskaltanut tehdä. Josta olen iloinen.

Nykyään olen sopinut tämän poikapuolisen ystäväni kanssa ja en viiltele enää. Joo ihmisillä menee muakin huonommin mutta halusin vaan kertoa tän.